

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας".

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἀπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἀπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΑΓΕΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγεῖλα ἀσφῶστα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Παρνασσὸς ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν Γυναικῶν. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Τετάρτης (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσέα). — Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τῆς γυναικὸς (ὑπὸ Μαρίας Jouvence, ἰατροῦ). — Ἐφευρέσεις καὶ ἐπινοήσεις γυναικῶν (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου). — Στὸ Λεύκιμα σου (ποίημα ὑπὸ κ. Σοφίας Α. Παπαχρήστου). — Μουσικαὶ ἐντυπώσεις (ὑπὸ Ἰωάννας τῆς Ἀγνώστου). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικέγον Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΑΒ'. — Γυναικεῖος κόσμος. Ποικίλα. Ἐξαιτήσεις Κυριακοῦ Σχολείου. Παιδικὴ φιλανθρωπία. Συμβουλὴ. Συνταγὴ. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΚΑΙ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Χωρὶς νὰ καταβληθοῦν ἐνέργειαι, χωρὶς νὰ κυκλοφορήσουν ἀναφοραί, χωρὶς νὰ ἐπέμβῃ ἡ πολιτικὴ, ἔν ἔτι μορφωτικῶν τῆς πρωτεύουστος κέντρον ὁ φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσὸς ἀνοίγει, τῇ προτάσει τοῦ γενικοῦ Γραμματέως του κ. Μιχαὴλ Λάμπρου καὶ τῇ ὁμοφώνῳ συγκαταθέσει πάντων, εὐρείας τὰς πύλας του εἰς τὰς γυναῖκας.

Ἡ ἀνάγκη ἀνωτέρας καὶ τελειοτέρας τῆς γυναικὸς μορφώσεως κατέστη καὶ παρ' ἡμῖν τόσον αἰσθητὴ, ὥστε Πανεπιστήμιον, Πολυτεχνεῖον, Παρνασσός, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ὑπεχώρησαν πρὸ τῶν περὶ τῆς γυναικείας ἀνικανότητος προλήψεων, καὶ ἐνέδωκαν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναγνωρίσεως γυναικείων δικαιωμάτων πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἴσης πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν.

Οὕτω τὸ Πανεπιστήμιον μορφώνει σήμερον ἐπιστήμονας, τὸ Πολυτεχνεῖον καλλιτέχνιδας. Δύο κλάδοι διάφοροι, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκοντες εὐγενῆ σκοπὸν: τὴν ἀνωτέραν τῆς γυναικὸς ἀνάπτυξιν, καὶ τὴν διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Τέχνης ἐξασφάλισιν εὐγενεῶς βιοποριστικοῦ σταδίου, εἰς τὸ ὅποιον ἡ γυνὴ ὡς ἐκ τῆς λεπτῆς φύσεώς της εἶναι προωρισμένη.

Ἄλλ' ὑπάρχει τάξις γυναικῶν — καὶ αὐτὴ εἶναι βεβαίως ἡ μεγαλύτερα — αἵτινες χωρὶς νὰ εἶναι προωρισμέναι οὔτε διὰ τὴν

ἐπιστήμην, οὔτε διὰ τὰς τέχνας, ἔχουσιν ἐπίσης ἀνάγκην ἀνωτέρας μορφώσεως, συμπληρώσεως τὴν προπαρασκευαστικὴν τοιαύτην τοῦ σχολείου.

Ὁ Παρνασσὸς διὰ τῶν ἀχροαματικῶν μαθημάτων του ἐρχεται νὰ πληρῶσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἀνάγκην μεγίστης κοινωνικῆς καὶ οἰκογενειακῆς σπουδαιότητος. Ὁ Παρνασσὸς διὰ τῶν ἀχροαματικῶν μαθημάτων του τέμνει νέαν ὁδὸν εἰς τὴν πρόοδον, δίδει νέαν διεύθυνσιν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς, νέαν τροφὴν εἰς τὴν καρδίαν της.

Καὶ ἦτο καιρὸς. Ὁ πολὺ ἄσκοπος βίος τῆς κόρης ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεως της ἐκ τοῦ σχολείου μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς της, — ἡ ὁποία πολλάκις βραδύνει ἐπ' ἀπειρον — ἡ ἔλλειψις πάσης πνευματικῆς ἐνασχολήσεως, παντὸς ἀνωτέρου πνευματικοῦ ἢ ἠθικοῦ κέντρον, κινουῦντος τὸ ἐνδιαφέρον καὶ παρέχοντος ἱκανοποίησιν τινα εἰς τὰς φυσικὰς ἀνάγκας τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας τῆς γυναικὸς ἀπέβη μέχρι σήμερον ἐπιβλαβεστάτη διὰ τὴν κοινωνικὴν ἡμῶν ἐξέλιξιν. Ἐδημιούργησε μίαν τάξιν γυναικῶν δυστυχῶν, ἐν ὅχι καὶ ἀνδρῶν καὶ οἰκογενειῶν ὁλοκλήρων δυστυχεστέρων. Ὅπου ἡ διάνοια δὲν ἐξευγενίζεται καὶ ἡ καρδία δὲν διαπλάσσεται ὑγιῆς, τὸ κακὸν ριζοβολεῖ εὐκόλως καὶ διαδίδεται ταχύτατα. Καὶ μέχρι τοῦδε τὸ ἡμίφως τῆς σχολικῆς παιδείσεως διεδέχτο πλήρες σκότος. Τὴν ἡμιμάθειαν πλήρης ἀδράνεια τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, πλήρης ἀδιαφορία, πλήρης ἐπίδοσις εἰς βίον ἐπιπόλαιον, ἄσκοπον, βίον κατὰ τύπους καὶ συνθήκας, ἐν ᾧ αἱ γενναύτερον καὶ δαφιλέστερον προικισμέναι φύσεις κατηναλίσκοντο, ἐξενευρίζοντο, ἔχοντες τὰς ὑψιστέρας καὶ σφριγηλοτέρας αὐτῶν ἰκμάδας.

Τὰ ἀχροαματικὰ λοιπὸν μαθήματα τοῦ Παρνασσοῦ ἀποτελοῦν νεωτερισμὸν εὐεργητικόν, ἐὰν κατανοηθῇ παρὰ τῶν μελλόντων νὰ τὰ ἀναλάβωσιν ὁ σκοπὸς αὐτῶν καὶ ἐπιτευχθῇ ὁ καταρτισμὸς προγράμματος, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ γυναικείου ἀχροατηρίου.

Ἀνεγνώσασμέν που ὅτι θὰ διδαχθῇ ἡ πάτριος ἱστορία, ἡ

ιστορία τῆς φιλολογίας μας καὶ τῆς καλλιτεχνίας. Δὲν ἔχομεν βεβαίως νὰ ἀντιπώμεν τι κατὰ τοιοῦτου προγράμματος, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀποτελέσῃ συνέχειαν τῆς σχολαστικῆς διδασκαλίας τῶν σχολείων, ἀρκεῖ νὰ μὴ καταπονήσῃ τὰ ὦτα καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν εὐαισθησίαν τῆς γυναίκος ἢ ἀτελείωτος ἐξιστόρησις τῶν αἱματοχυσιῶν καὶ ἀγῶνων καὶ ἀνθρωποκτονιῶν, ὧν βρίθει ἡ πάτριος ἱστορία, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἡ γυναικεία καρδία—ἐκτὸς τοῦ πατριωτισμοῦ—ἐλάχιστα ἀντλεῖ ἠθικά καὶ ἐξευγενιστικὰ πορίσματα.

Νομίζομεν—ἐὰν μᾶς ἐπιτρέπηται ἡ παρατήρησις αὐτὴ πρὸς τὰ ἀξιώσιμα μέλη, τὰ μέλλοντα νὰ καταρτίσωσι τὸ πρόγραμμα—ὅτι δὲν θὰ ἦτο κακὸν ἐὰν ἐλαμβάνοντο ὑπὸ μελέτην καὶ ζητήματα ἐκ τοῦ καθ' ἑκάστην βίου, ἐκ τῶν τῆς ἡμέρας, ἐκ τῶν τῆς συγχρόνου φιλολογικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως, ζητήματα ἀναγόμενα εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν, αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν καὶ κοινωνικὴν καὶ πολιτειολογικὴν ἐξέλιξιν τῆς γυναικός.

Θὰ ἀπερνεύοντο οὕτω οἱ κοινοὶ τόποι καὶ τὰ τετριμμένα καὶ ἐξητημένα πλέον θέματα, τὰ ὁποῖα διδασκόμενα ὡς ἐδιδάχθησαν, κατὰ τὸ πλεῖστον, μέχρι σήμερον ἐλάχιστα τέρπουν καὶ συγκινοῦν καὶ μορφώνουν. Θὰ εἶναι λυπηρὸν, ἀπελπιστικόν, ἐὰν καὶ εἰς τὰ ἀκροάματα αὐτὰ πολλὰ κυρία ἀγωνίζονται νὰ κρατήσουν ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς—ὡς συμβαίνει μέχρι τοῦδε δυστυχῶς—εἰς πολλὰ ἐκ τῶν νυκτερινῶν ἢ ἡμερησίων ἀναγνωμάτων.

Ἄς ἔχωσιν ὑπ' ὄψει τὰ ἀκροατικὰ προαιρετικὰ μαθήματα τῆς Σορβῶνης. Διερχομένη ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκ Παρισίων, παρευρέθη εἰς τὴν Σορβῶννιν εἰς ἕνα ἀκροατικὸν μάθημα τοῦ καθηγητοῦ Marion.

Ἡ σειρά τῶν ἰδικῶν του μαθημάτων ἦτο παιδαγωγικῆ. Καὶ ὅμως οὔτε περὶ παιδαγωγίας ὠμίλει, οὔτε περὶ ἐκπαιδεύσεως. Εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ἕνα φύλλον τοῦ Figaro, πραγματευόμενον περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικός. Ὁ κ. Marion ἔλαβεν αὐτὸ ὡς θέμα καὶ ὠμίλησεν ἐπὶ ὧραν ὅλην μετὰ πολλῆς χάριτος, σαφηνείας καὶ εὐλωτικῆς περὶ τῆς γυναικείας χειραφετήσεως, τῶν μειονεκτημάτων καὶ πλεονεκτημάτων αὐτῆς, κρατῶν τὸ ἀκρατήριόν του ἐν γοητείᾳ μὲ τὸ ὥραϊον ὕφος του, τὰς ἀπειροπληθεῖς εὐφυολογίας του, τὸ ἀβρόν καὶ ἐκλεκτὸν λεκτικόν του. Καὶ ὁ κ. Marion εἶναι ἐκ τῶν μετρίων conferenciers, προκειμένου νὰ συγκριθῇ μὲ τὸν Brunetiere καὶ τὸν Laroumet, τοὺς δύο τούτους γίγαντας ρήτορας, εἰς τὰ μαθήματα τῶν ὁποίων σπανίως οἱ ἄνδρες εὕρισκον θέσιν, τόσαι ἐκεῖ συνέρρου γυναῖκες, καὶ τόσον ἐνθουσιασμὸν διήγειρον παρὰ τῶ ἀκρατηρίῳ των.

Ἄλλ' ἐκεῖνοι εἰξεύρουσαν νὰ ὁμιλοῦν, ὥστε κάθε φράσις των, κάθε λόγος των νὰ θίγῃ καὶ ἀνὰ μίαν χορδὴν τῆς γυναικείας καρδίας, νὰ δημιουργῇ καὶ ἕνα αἶσθημα εὐγενές καὶ τρυφερὸν εἰς τὰ γυναικεία στήθη. Αὐτοὶ ἐνόησαν ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἀντιλήψεως τῆς γυναικός εἶναι ἐντελῶς διάφορος τοῦ ἀνδρικοῦ. Ὅτι διὰ τὸν ἄνδρα εἶναι φῶς, διὰ τὴν γυναῖκα εἶναι ζωὴ, θερμότης. Ἡ ἰδέα γίνεται αἶσθημα ζωηρὸν, συγκινοῦν, συνταράσσον ὀλόκληρον τὸ νευρικὸν σύστημα. Καὶ ἀπὸ τὸ αἶσθημα τοῦτο ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία, προκύπτει μέγα τι καλὸν εἴτε δι' αὐτὴν, εἴτε διὰ τοὺς περὶ αὐτήν.

Ἴδου τί θὰ πύχομεθα νὰ εἶχον ὑπ' ὄψει των οἱ μέλλοντες νὰ ἀναλάβουν τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀκροατικῶν αὐτῶν μαθημάτων κύριοι, διότι ἀγνοοῦμεν, ἐὰν ὁ Παρνασσὸς θὰ φανῇ προ-

δευτικὸς καθ' ὀλοκληρίαν ἀναθέτων καὶ εἰς κυρίας τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν.

Μόνον ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους, τὰ ἀκροατικὰ μαθήματα τοῦ Παρνασσῶ ἢ ἀποδώσιν εὐεργετικὰ καὶ θὰ πληρώσουν μέγα κενὸν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν μορφώσει τοῦ γυναικείου φύλου.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ

Ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἀποτελεῖ τὴν ἐπικὴν περίοδον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις αἰδοῖ αὐτῆς ὑπῆρξαν ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Κάλβος, οἵτινες ἐνεπνεύθησαν ἀποκλειστικῶς ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βιοῦντες. Ἐὰν ὁ χαρακτήρ τῆς ποιήσεως αὐτῶν διαφέρει, αἰτία εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐκάτερος ἐργάσθη. Τὸν ἐνθουσιασμὸν ὁμοῦς ἠρύσθησαν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀμφοτέροι πηγῆς.

Ὅτε ἐδημιουργήθη τὸ νέον βασιλεῖον, οἱ Ἴονιοι ἐπόθησαν ὀλοφύχως νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος. Οἱ πόθες αὐτῶν εἰσκήουθησαν βραδείως, μετὰ ἡμισείας ἑκατονταετηρίδος ἐπιμόνου ἀγῶνας. Ἡ μακρὰ αὐτηγερασία, καθ' ἣν ἐχρειάζετο ἐπιμονὴ μᾶλλον ἢ ἠρωϊσμὸς, ὑπῆρξεν ἀποκλειστικῶς ἔργον τῶν πολιτευομένων. Αἱ συζητήσεις τῆς Ἰονίου Βουλῆς, αἱ θαρραλέαι ἐκδηλώσεις τῶν βουλευτῶν αὐτῆς, παρήγαγον μᾶλλον ἐφημεριδογράφους καὶ φυλλαδιογράφους ἢ ποιητάς. Ἐνίοτε ἐνόησαν διαμαρτυρήσεις ὑπεστήριξαν μετὰ θάρρους τὴν φωνὴν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ ἔθνους. Οὕτω ἐξηγέρθησαν τῷ 1849, οἱ χωρικοὶ τῆς Κεφαλληνίας ἠγορευμένων τῶν υἱῶν τῶν ἀρίστων οἰκογενειῶν τῆς νήσου. Εἰς τούτων ἦτο ὁ γενναῖος ἡμῶν φίλος, ὁ ἰατρὸς Μεταξᾶς, οὗ ἠδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν πράξεις ἀξίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ στάσις ἐκείνη, εὐκόλως καταβληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας, ἀπέληξεν εἰς τὴν ἐξορίαν τῶν εὐσταθῶν πατριωτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀνδρεία, δοκιμασθεῖσα ὡς ὁ σίδηρος εἰς τὸ πῦρ, δὲν ἐδαμάσθη.

Ἐν τούτοις ἡ ποίησις, ἂν καὶ δὲν εἶχε τὰ πρωτεῖα, οὐχ ἦττον δὲν ἐσίγησε καθ' ὀλοκληρίαν. Ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Κάλβος δὲν ἔσχον μὲν συναγωνιστάς, ἀλλ' ἔσχον ὀπαδοὺς.

Μετὰ τὸν θρίαμβον τῆς ἐπαναστάσεως, παραβαλλόμενα πρὸς τὸ μέγεθος τῆς νίκης ἐκείνης τὰ πάντα ἐφαίνοντο ταπεινότερα. Οἱ ποιηταὶ μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ψάλλωσι παιᾶνας, ἐψάλλον νικητήρια· ὅσοι δὲ δὲν ἀπηνήθησαν τὴν γλῶσσαν τῶν θεῶν, ἤρμωσαν τὴν λύραν αὐτῶν πρὸς περιπαθέστερον μέλος.

Γεννηθεὶς τῷ 1800, ὁ Τερτσέτης ἐσπούδασεν ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐχὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του τὴν Ζάκυνθον, ἀλλ' εἰς τὸ νεοσύστατον βασιλεῖον, τὸ ὁποῖον συνεταράσσετο ἔτι ὑπὸ τοῦ σάλου τοῦ πολέμου καὶ τῶν πρὸς διοργανώσιν αὐτοῦ δυσχερειῶν.

Γενόμενος γραμματεὺς καὶ φίλος τοῦ γέροντος ἤρωος Κολοκοτρώνη, ἔγραψε καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ τ' ἀπομνημονεύματά του.

Ὁ Τερτσέτης ἔγραψεν εἰς δημόδιον γλῶσσαν. Ὁ ρυθμὸς αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐξεζητημένος καὶ καινοφανής, ὡς ὁ τοῦ Κάλβου, ἀλλὰ συνήθης εἰς ἑλληνικά ὦτα· εἶναι ὁ κλέφτικος ρυθμὸς. Τὸ ἐπαγωγὸν τῶν εἰκόνων, ἡ ἐκλογὴ τῶν λέξεων, ἡ περὶ τὴν εὐρεσιν εὐστροφία διδούσιν εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Τερτσέτου ἰδιαίτους

χάρειν. Ἀρέσκειται νὰ περιβάλλῃ τὸν ἀρχαῖον μῦθον διὰ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐποχῆς του. Εἰς τὰ ἔργα του ἡ ἀρχαία Ἑλλάς ἀναζητῆ, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῇ νέᾳ. Ὁ ἐπτανήσιος πατριώτης πιστεύει εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν ἀπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα ἀφιερῶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ποίημα.

*Ἑλλάδα μου, πατρίδα μου! ὦ τάφε τῶν γονιῶν μου,
Ὁ καλὴ γῆ, ποῦ γέυθηκα πρώτη φορά τὸν ἥλιο
Κ' εἶδα τ' ἀστέρια τῆς νυκτός καὶ τὴν γλυκερὰ σελήνην,
Κ' ἤκουσα τὰ λαλοῦμενα 'ς τὸ ἦσυχ' ἀπρογῆλι·
Κ' εἶδα κοράσια νὰ πηδοῦν καὶ νεαίς πανδρεμένας,
Καὶ τὸ φεγγάρι τὰ ξανθὰ μαλλιά τους νὰ φωτίξῃ
Τὰ παλληκάρια μὲ φωτὴ ἀκούμητη καὶ ὠραία
Ἐχολογοῦσαν τοῦ ἔρωτος ἢ τῆς αὐγῆς τὰ κάλλη
Ἡ τὸν Μιαούλην τραγουδοῦν ἢ τῶν Φαρῶν τοὺς νέους...*

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ τὰ τερπνὰ ὄνειρα τῶν τρυφερῶν καρδιῶν συγκρούονται ἢ συγγέονται ἀδιαλείπτως ἐν τοῖς ποιήμασι τοῦ Τερτσέτου. Τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐκλεγόμενα θέματα εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παράδοξον κρῆμα ἐθνισμοῦ καὶ χριστιανισμοῦ· ἐκτίθεται δ' ἐνίοτε εἰς τὸν δίκαιον ψόγον, ὅτι δὲν προσέχει ἀρκούντως περὶ τὴν ἐνότητα τῆς εὐρέσεως καὶ τῆς συνθέσεως. Ὅσπερ ἐν συνόλῳ κρινόμενα τὰ ἔργα τοῦ Τερτσέτου εἶναι πλήρη ἀντιθέσεων, ἠδυνάτο τις δὲ νὰ εἴπῃ καὶ ἀσυναρτησίας, ἀλλ' ὅπως ὁμοῦς θέλησεν ἐν τοῖς καθ' ἑκάστα! Ὅποια ἀπολιτικὴ χάρις ἐν τῇ ἀφηγήσει, ὁποῖα ἀφέλεια καὶ ἠδύτης εἰς τὰ ἐλεγειακὰ ἢ τὰ λυρικά ποιήματά του—εἰς τὴν Κόρινθον καὶ τὸν Πίνδαρον παριστᾶ τοὺς δύο ποιητὰς διαγωνιζομένους. Ἐνῶ ἡ Μοῦσα τῆς Τανάγρας συλλογίζεται, ὁ Πίνδαρος προετοιμάζεται. Ἴδου τί θὰ ψάλλῃ:

*— Ἐρωτα! ποῦ ταῖς τρυφεραῖς τῶν νέων καρδίαις μαραίνεις.
» Ποῦ τῆς στερηθῆς καὶ τοῦ γυαλοῦ τοῦ εὐρέως τὰ θηρία,
» Δίχμαλωτίζεις καὶ θεοὺς 'ς τῆς εὐμορφῆς τοὺς πόθους!
» Νεῖο παλληκάρια ἐπλήρωσες 'ς τὴν ἑκουσμένην Ἀθήνην.
» Κοράσιο δεκαοκτὼ χρόνων ἀγάπησεν ὁ νέος.
» Ἦτανε κόρη στρατηγῶν, φτωχὸ παιδί αὐτοῦ ἦτον,
» Καὶ νὰ τὴν πάρη ἄδύνατο· βουνοῦ χαμοβιολέτα
» δένδρου 'ψηλοῦ τὴν κορυφὴν νὰ φθάσῃ ἄς ἀπελπίζεται.*

Ἡ ἁρμονία τῶν στίχων τοῦ Τερτσέτου τοὺς κατέστησεν ἀρεστοὺς εἰς τοὺς συμπατριώτας του. Ἐν αὐταῖς ἀνευρίσκουσι τὸν μετριόφρονα, τὸν ἀγαθὸν καὶ πρόθυμον ἄνδρα, ὃν ἐγνώρισαν ἐπὶ μακρὰ ἔτη, ἔφορον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ 1844 μέχρι τοῦ 1874, ὅτε καὶ ἀπέθανεν.

Ἄνα πᾶσαν ἐπέτειον τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἐκλεκτὸν ἀκρατήριον περιεκύκλωνε τὸν Τερτσέτην ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς βιβλιοθήκης, ὅπως ἀκούσῃ αὐτὸν ὁμιλοῦντα περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος. Οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἡ μᾶλλον αἱ διαλέξεις ἦσαν πλήρεις τῆς θελκτικῆς ἐκείνης καὶ λεπτῆς ἀφελείας, ἥτις ἀνευρίσκεται ἐν πᾶσι τοῖς στίχοις αὐτοῦ.

Τοῦ Τερτσέτου σῴζεται δρῶμα ἰταλιστὶ γεγραμμένον, ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους. Διότι καὶ αὐτὸς ὡς οἱ λοιποὶ συμπατριῶταί του, ἐπηρεάζετο ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἰταλικῆς ἀγωγῆς. Τὸ ποίημα τοῦτο καθὼς καὶ τὰ ἑλληνικά αὐτοῦ ἔργα εἶναι δραματικὰ κατὰ τὴν μορφήν μόνον. Ὁ ποιητὴς μένει πάντοτε ὅτι πράγματι ἦτο, ἐλεγειακὸς ποιητής.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ **Εὐφρασία Κετσία**

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΝΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Τὸ κάλλος ἀπαιτεῖ ὡς ὄρον ἀπαραίτητον ὑγίαν καὶ εὐρωστίαν. Ἡ ὑγεία διαθέτει καὶ τὸ πνεῦμα καλῶς καὶ συντελεῖ μεγάλως εἰς τὴν εὐτυχίαν. Οἱ φυσικοὶ πόνοι μας θὰ ἦσαν ἐλάχιστοι, ἐὰν δὲν ἠρεσκόμεθα νὰ τοὺς διακωνίζωμεν διὰ τῶν ἀναμνήσεων καὶ τῶν παρὰπόνων.

Ἄλλως τε τὸ κάλλος εἶναι πρᾶγμα σχετικόν. Διαφέρει μεγάλως κατὰ τοὺς λαοὺς, τὰς φυλὰς καὶ τὰ ἄτομα. Ἐὰν ὑποβάλωμεν τὴν καλλονὴν εἰς βαθυτέραν μελέτην, βλέπομεν ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ ἐπιφελούς κατέχει ἐν αὐτῇ μεγάλην θέσιν. Τὸ κάλλος ἀντικειμένου τινὸς προκύπτει πάντοτε, ἐκ τῆς θέσεως ἐξ ἧς τὸ ἐξετάζομεν, ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα ἀπορρέουσι ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῆς ποιότητός του, ἐκ τῆς χρήσεως, δι' ἣν προορίζομεν, καὶ ἐκ τῆς καλαισθητικῆς μας ἰδιοφυίας. Ὁ Descartes ἔλεγεν ὅτι τῷ ἠρεσκον ὄλαι αἱ ἀλήθωροι γυναῖκες, διότι ἡ πρώτη γυνή, ἣν εἶχεν ἀγαπήσει ἦτο τοιαύτη.

Ἐν γένει ὁμοῦς διὰ τὸ γυναικείον κάλλος, σῶμα ἐλαφρὸν καὶ εὐκαμπτον, σχήματα ὄχι γωνιώδη, ἀλλὰ στρογγύλα, ἀνήθηρὰ χρώματα καὶ ἐκκραστικότης ἐν τῇ φυσιολογίᾳ εἶναι πλεονεκτήματα δυσαναπλήρωτα. Ἀποτελοῦσι τὰς βάσεις τῶν ἰδιοτήτων τοῦ κάλλους, αἵτινες βαπτίζονται, κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἰδιοτροπίας καλαισθητικὰς.

Ἡ πλήρης ὑγεία καὶ ἡ εὐρωστία θὰ ἐπέτρεπον εἰς τὴν γυναῖκα νὰ βασιλεύῃ πολὺ περισσότερον καιρὸν. Ἡδύνατο καίτοι ὄρμος νὰ εἶναι ὠραία. Ἡ ὑγιὴς ὠριμότης διὰ τὴν γυναῖκα, ὡς καὶ διὰ τὸν ἄνδρα εἶναι ἡ τελεία ἀνάπτυξις τοῦ ὀργανισμοῦ. Διαχέει περὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν, τὴν θερμότητα, τὴν ἀκτινοβολίαν ἐκείνην, ἥτις εἶναι ὁ καρπὸς τῆς ἐλευθέρως ἐξελιζέως τῆς ζωῆς. Ἄλλ' ἵνα τις ἀρόβως εἰσέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς ὠριμότητος, πρέπει νὰ ἀποφύγῃ μὲν τῆς νέας ἡλικίας τὸν ἠδυσπαθῆ βίον, ὅστις καταστρέφει καὶ τὴν ὑγίαν καὶ τὸ κάλλος. Ἡ εὐρωστία τέλος θὰ ἀπήλασσε τὴν γυναῖκα τῆς ἀνάγκης νὰ θεμελιῶ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν βάσεων τῆς φιλαρεσκείας τὴν καταρρέουσαν καλλονὴν καὶ τὴν ὑγίαν.

Τὸ κάλλος, ἀφοῦ τέλος καθορίζεται, ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ τέχνην, ἀνεξάρτητον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τοῦ συρμοῦ, ὅπως δι' αὐτῆς περιβάλλῃ τὸ σῶμα. Τοιοῦτοτρόπως ἐξωτερικοὶ τινες στολισμοὶ θὰ ἐκάλυπτον τὰς φυσικὰς ἐλλείψεις, ἵνα ἀναδεικνύωσι τὸ κάλλος, ἀπαράλλακτα ὡς εἰς τὰς εἰδήσεις, τὰ ὠραιότερα σημεῖα φωτίζονται, ἐνῶ τὰ ἐλαττωματικὰ κρύπτονται ὑπὸ τὴν σκιάν.

Ἐπάρχει ἰδίως θεωρία φυσικὴ τῆς κατανομῆς τῶν χρωμάτων, ἅτινα καλῶς ἐκλεγόμενα καὶ συζευγνόμενα ἀναδεικνύουσι τὴν χροίαν τοῦ προσώπου, καὶ παρέχουσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὠραῖον καὶ ἐπαγωγὸν θέαμα. Καὶ ὁμοῦς τὸ μέρος τοῦτο τῆς γυναικείας περιβολῆς εἶναι πολὺ παρημελημένον, ὡς καὶ τὸ τῆς κοσμητικῆς, τέχνης ἥτις πάντοτε ὑπόσχεται κάλλος καὶ νεότητα, καὶ ἥτις κατὰ τὸ πλεῖστον κυροῦται ἀσχημίαν καὶ γῆρας.

Οἱ ὑγιεινισταὶ καὶ ἰατροὶ ἀσυγγνώστως παρεχώρησαν μέχρι σήμερον τὸ δικαίωμα τῆς διευθύνσεως τῶν κλάδων τούτων εἰς κακοήθεις ἐκμεταλλευτὰς τῆς γυναικείας εὐπιστίας καὶ ἀδαημοσύνης. Ἐντεῦθεν αἱ συχναὶ παθήσεις τοῦ δέρματος, αἱ προκύπτουσαι ἐκ καταχρήσεων κοσμητικῶν ἀλοιφῶν καὶ ρευστῶν καὶ δηλητηριωδῶν ψιμυθίων.

εγνωμονούσαι δι' εύγενείς ενεργείας. "Εκδοσις Οικιακής είχε χαλαρωθή, υπό φόβου μή ή διάδοσις δέν άνταπεκρίνατο εις τας δαπάνας. "Ηδη εξασφαλισθείσα διά της έγγραφής ίκανών συνδρομητριών θέλει εξακολουθήσει εκδιδομένη τακτικώς.—Καν Ε. Α. Τρίκαλα. "Επειδή είναι μηνιαία σās εστάλη από της αρχής της εκδόσεώς της, ίνα έχητε όλην την σειράν της μαγειρικής και των γυναικείων οικιακών τεχνών.—Δα Μ. Μπ. Ζάκυνθος. "Απεστάλησαν Δρ. 20 ελήφθησαν. Εύγνωμονομένη δι' εύγενή φροντίδα—Κον Κ. Π. Σωζούπολις. Συμμορφούμεθα οδηγίαις σας.—Κον Δ. Τ. Ζαχαζίκι. Συλλυπούμεθα θερμότατα. Γράφομεν.—Κον Στ. Β. Αλεξάνδρειαν. "Ενεγράφη. "Απαντώμεν τάχιιστα εις όλας τās επιστολάς σας.—Ο. Δ. Κωνσταντζαν. Διά της «Εφημερίδος των Κυριών» δέν δημοσιεύονται τοιαύται επιστολαί. "Εάν σκέπτεσθε σοβαρώς ό,τι γράφετε, χωρίσατέ μοι τό άληθές όνομά σας και δυνάμεθα νά εās φανώμεν χρήσιμοι, συντελούσαι εις ό,τι επιθυμείτε. "Αλλά τό όνομά σας . . . —Καν Δ. Κ. Κωλύνδρειαν. "Όνομα νέου συνδρομητού δυσανάγνωστον ώς και πέλις διαμονής. Καθυστέρησις από 1ης 7θρίου 92. Γνωρίσατε αριθμούς ελλείποντάς προς αποστολήν.—Κον Π. Π. Ρέθυμον. 2 τοκομερίδια ελήφθησαν. Τιμώνται 16 φρ. χρ. "Από του άρ. 336 και έντεθεν τά φύλλα εστέλλοντο εις όνομα ύπεπρόξενου, ώστε ες ζητηθώσιν ή εις προξενείον ή εις ταχυδρομείον. Ζητούμενοι αριθμοί άπεστάλησαν.—

ΣΥΜΒΟΛΗ

Κατά των ρυτίδων. Δέν εγενήθη είστέ ό εύτυχής εφευρέτης, όστις θα άνακαλύψη τό μυστικόν της παρατάσεως της νεότητος. "Όπως δήποτε ύπάρχει άλοιφή δι' ής ή νεότης δέν παρατείνεται, άλλ' αί ρυτίδες εξαλείφονται και πλανάται τις τούλάχιστον εις της διατηρουμένης άνθηρότητος του προσώπου. Διαλύσατε εις φωτιάν σιγαήν 10 δρ. λευκόν κηρόν, εις τόν όποιον προσθέσετε βαμνίδον και κατ' όλίγον άναμιγνύουσα πάντοτε 20 δρ. χυμόν των κρομμύων του λευκού κρήνου. Οί κρήνη ώς γνωστόν έχουσι άντιόξής κρομμύον έντός της γής. Τούτο λοιπόν εξάγετε, τό κοπανίζετε και στίβετε και ζυγίζετε εις 20 δρ. Προσθέτετε ακόμη πάντοτε άναμιγνύουσα 5 δρ. μέλι καθαρόν του "Υμηττού, και άρωματίζετε τό όλον με 5 δρ. τριανταφυλλόρον. "Ανά πάσαν έσπέραν άλοιφέτε ελαφρώς τό πρόσωπον. Και την πρωίαν πριν κλυθήτε, τό σκουπίετε με στεγνόν μάκτρον.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Καλώς της στειγής. "Αναμίξτε έντός άπλάδος ίσην δόσιν σταφιδίνης, και ταχινίου, έργασθήτε τα όμοιά επί ίκανήν ώραν και εκ της συσσωματώσεως αύτων αποτελείται χαλδώς σαρακοστιανός γευστικώτατος. **Κρέμα σταφιδίνης.** "Αναλύσατε 1 1/2 ποτηρί σταφιδίνης διά 4 ποτηρίων ύδατος, και προσθέσατε σχεδόν έν ποτήριον φαρίνας, και ζημάωσατε καλώς, διαλύουσα τά σφαιρίδια, άτινα ήθελον σχηματισθή. Βράσατε τό μίγμα τούτο άναμιγνύουσα διαρκώς μήπως πιάση. "Όταν σχηματισθή έν είδος κρέμας, ώστε ψυχόμενον εις πιάτον νά άποσπώται έντελώς αύτου είναι έτοιμον. Δέκα λεπτά πρό τούτου ρίψατε ψιλοκομμένα και παστρεμένα αυγόδαλα. "Όταν σεβρίσετε εις τά πιάτα, επιπάσατε με ψιλοκοπανισμένα καρύδια και κανέλαν και άφήσατε νά

κουρώση. Είναί θρεπτικόν, εύθονόν και ύγιεινότατον διά τά παιδιά και διά τούς μεγάλους.

Η ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

"Αν και ήμεεις αί όρθοδοξοί δέν έχομεν micarême, ή τεσσαρακοστή μας διαίρεται εις δύο εποχάς κατά την πρώτην άναπαυόμεθα από τās διασκεδάσεις των άπόκρω, κατά την δευτέραν ετοιμαζόμεθα διά τās έορτάς του Πάσχα κατ' αύτην δ' αρχίζει και ή έαρινή κίνησις εις τά καταστήματα της όδοϋ "Ερμού.

"Η έφετεινή μ' όλην την κρίσιν δέν φαίνεται κατωτέρα της περυσινής, περιορίζεται όμως κυρίως εις τά μάλλον εφοδιασμένα καταστήματα. Την πλουσιωτέραν συλλογήν φορεμάτων έλαφρών μαλλίνων, την μεγαλειτέραν ποικιλίαν εις καινοφανή σχέδια και χρώματα κατέχει τό "Ερμείον. "Ωραία είναι και ή έκλογή των γαρνιτούρων του συρμού Βελούδων και Μουαρέδων έν άρμονία με τά μάλλινα ύφάσματα. "Ιδιάζουσα λεπτότης και καλαισθησία διακρίνει τά φουλάρ και τās ψιλές φλανέλλας δι' ύποκαμισάκια (chemisettes).

"Ισως αί άναγνώστρια φοβούνται ότι πρόκειται περι ρεκλάμας βλέπουσαι συχνά επίδαψιλευμένους τόσους έπαίνους διά τό "Ερμείον, άλλ' άμα άποφασίσωσι νά μεταβώσιν εις τό Κατάστημα ή άν μένωσιν έκτός των "Αθηνών νά γράψωσι προς την Διεύθυνσιν θα έδωσι την τελείαν όργάνωσιν του, την καλαισθησίαν και την ποικιλίαν της έκλογής των έμπορευμάτων, θα πεισθώσιν ότι δύνανται τά πάντα εκεί ν' άγοράσωσιν επίτουχώς, εύθονά και έν πεποιθήσει περι της ποιότητος.

Rositas

Γυνή υποδηματοποιός εργοστασίου

Αί γυναίκες προοδεύουν. Αί γυναίκες εργάζονται. Μέχρι τούδε εφχομεν μόνον εργάτιδας υποδηματοποιούς. Σήμερον έχομεν την κ. "Ιωάνναν Σαγιά υποδηματοποιόν εργοστασιάρχην. "Εργάζεται τελείως, με τιμάς άσυγχρίτως εύθηνάς. Κατασκευάζει μόνον γυναικεία υποδήματα, και έχει ώρισμένας τιμάς. Ούτω μπότες κουμποταίς σαγρέ γαλλικού στοιγίζου μόνον 12 δρ. Σκαρπίνιανια μόνον έννέα. "Η έπιθυμούσα νά αναθέση παραγγελίαν αύτης προς την κ. Σαγιά της γράφει δι' επιστολικού δελταρίου υπό την εξής διεύθυνσιν: Καν "Ιωάνναν Σαγιά "Εργοστάσιον υποδημάτων. Πατήσια. Σταθμός Λεβίδη. "Όδός Μελετίου, και τη ήρίζει την ώραν, καθ' ήν έπιθυμεί νά δεχθί υπάλληλον του εργοστασίου, ίνα λάβη τά μέτρα της.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Τέλος πάντων εσταμάτησε εις την όδον Κλινικανούε πρό τινος άπεράντου οικίας·
 «'Εκεί τόν έγρασα πλέον εις τό πλήθος των αϋλών και των διαδρόμων της οικίας, και έχρείάσθη νά προιένω την επάνοδον της θυρωρού, ήτις έλειπε.
 «"Αμα την είδα, την ήρώτησα :
 —"Ο κύριος και ή κυρία Δανζελού ;
 «Δέν εγνώριζε κανένα κύριον και κυρίαν Δανζελού. "Ηρχισα τότε νά της λέγω λεπτομερώς τά χαρακτηριστικά της Τερέζας και του συζύγου της, της έβαλα εις την χείρα και έν λουδοβίκειον, και επί τέλους την άκούω νά λέγη.
 «Καλά, θα ζητήτε τόν κύριον και την κυρίαν "Ανδρέα ! . . .
 «"Αν έρχεσθε διά νά δώσετε κανέν βοηθημα εις αύτην την δυστυχισμένην κυρίαν, σās βεβαιώνω ότι εις καλλιτέραν ώραν δέν εμπορούσατε νά έλθετε. "Ωμίλει περί βοηθημάτων "Ενοσίς, Σιδύλη, πώς άντήχησεν έν έμοί ή λέξις αϋτη, πόσον μου έσεισε την καρδίαν !
 «"Απέκρυφα έν τούτοις την θλίψιν μου, διότι ή θυρωρός εξακολουθεί, και έσπώμουν νά μάθω όσα τό δυνατόν πλείοτερον.
 —«Είνε άνθρωπος πολύ καθώς πρέπει, προσέθηκεν αύτη, αλλά, θεά μου, τί δυστυχία περνούν !
 «"Η νέα κυρία απέκτησε ένα παιδί πρό τινων μηνών, αλλά φαίνεται ότι ήτο τόση δυστυχής ώστε εγεννήθη νεκρόν.
 "Γπήρε φοβερόν τό πρόγμα.
 «"Ηρχίσε νά συνέρχεται, όταν πρό τινων ήμερών, κατελήφθη υπό τυφοειδοϋς πυρετού·
 «Και νά μη έχουσι λεπτόν !
 «"Αν δέν ήτο ένας καλός νέος, ένας γείτονας ό όποιος τούς συνέδραμα, και ό όποιος έδοθήσε τόν κ. "Ανδρέαν νά νοσηλεύση την σύζυγον του, πιστεύω,

κυρία μου, ότι τά χρήματά σας σήμερα δέν θα έχρησίμευον ή διά την κηδείαν της δυστυχούς αύτης γυναικός.
 «Και περί της Τερέζας μοι ώμίλει ούτω Σιδύλη Περύ της Τερέζας εις ήν άνήκουσιν τά εκατομύρια του Δόν Ζοζέ. Περύ της Τερέζας ής τό τέκνον απέθανεν εκ πενίας ;
 «Και έν δέν εύρον τόν νεκρόν της έντός φερέτρου ήδη ώρειλον τούτο εις την έλεημοσύνην δυστυχούς εργάτου.
 «"Ημην ώσει παράφρων.
 «"Εξήτησα νά μοι ύποδειχθί ή κατοικία της, άνήλθον εξ πατώματα και εκεί εις τό καλλιτεχνικόν εργαστήριον ένός καλλιτέχνου, πτωχού τινός γλύπτου, όπου είχαν τοποθετήσει απλήν σιδηράν κλίνην, διότι τό δωμάτιον της Τερέζας ήτο παραπολύ μικρόν και άθλιον διά νά νοσηλευθί αύτη έν αούφ, εύρον την αδελφήν μου !
 «"Οχι Σιδύλη, και σύ άκόμη ή όποία μ' άγαπās τόση πολύ, και ή όποία μ' έκαμες ό,τι είμαι, δέν θα έννοήσης τί ήσθάνθη βλέπουσα αύτην εκεί, και τοιαύτην όποία ήτο.
 "Η συγκίνησις της Φράγκας κατέλαθεν αύτην εκ νέου και οι λυγμοί της μετ' ου πολύ διέκοψαν τούς λόγους της.
 "Η Σιδύλη περιέβαλεν αύτην διά των βραχιόνων της, προσπαθούσα νά την καταπραύνη.
 Τότε ή Φράγκα μετá συγκινήσεως έτι ίσως μεγαλειτέρας άφηγήθη αύτη τά της άφοσίωσως του "Ανδρέου.
 —"Ω άνέραξεν ή μίς "Ανδρισού κατενθουσιασμένη, νά ένας τόν όποιον άγαπώ και τού όπολου σκοπέω νά είπω βραδύτερον τί σκέπτομαι περί τη διαγωγής του «Πόθεν είν. αυτός ό νέος ;
 «"Εχει άκόμη τούς γονείς του ;
 —"Είνε έκθετον τέκνον, και μου φαίνεται έν τούτοις ότι κάπου τόν είδα ήδη. Οί όφθαλμοί του, ό ήχος της φωνής του, οι χαρακτηρισές του προσώπου του, όλα αυτά δέν μου είνε άγνωστα.
 Και ή Φράγκα εξακολούθησεν εκθέτους όσα έννόησεν.
 —Ναι, ειπεν ή Σιδύλη. Ούτω θα έλύετο ή δυσκολία, άλλ' άρά γε θα θελήση ή κυρία βαρώνη ;
 "Η Φράγκα μετ' άκρας βεβαιότητος.
 —"Ω ειπεν, άφου θα της τό ζητήσω εγώ, θα τό κάμη άρνούτως.